

Verhaal 1 – Geen vis of vlees

Geen vis of vlees nog voldoende groente of fruit, het menu van Robin Food lijdt onder een tekort. Oprichter Frans Kamps zit met de handen in het haar, de voedselbank is gestopt met leveren waardoor ze moeten schipperen met de maaltijden. Hulp, en daarmee bedoelt men donaties en/of ingrediënten zijn dringend gewenst. Robin Food serveert al twaalf jaar gratis driegangenmaaltijden voor iedereen die dat kan gebruiken. Of niet zonder kan. En zeker 75 procent van de vrijwilligers van Robin Food hebben een 'rugzakje'. Zij krijgen bij de kans om mee te doen en te groeien. Eet u even een hapje mee?

Frans staat met Ed aan de bar van het buurthuis te kletsen. Ik vergeet Ed en groet Frans. Is dit erg? Ed vindt van niet, ik vind van wel. "Schuif maar aan bij Ed" zegt Frans en ik begeleid hem naar een lege tafel, Ed is blind. Op tafel staat een sanseveria in een beetje water, niet in een pot maar in een vaas die lijkt op een bovenmaats bierglas, verder een zoutvaatje, een fles maggi en een fles currysaus. Het bestek ligt keurig klaar: lepel, vork, mes en een papieren servet. Ed vertelt dat hij op bezoek is om vrijwilligerswerk te gaan doen voor Robin Food, contacten leggen, mensen ontmoeten bij 'werkbijeenkomsten'. Zo helpt in contact met anderen te komen en zonodig hun Nederlands te verbeteren. Hij werkt zelf voor DAS als hulp in de buurt als er rechtsbijstand nodig is. Ed leerde Frans al kennen in de kerk, in de tijd toen hij nog thuis kookte voor een hele groep mensen. De huiskamer was nadat Frans met een buurman was begonnen gevuld van voor tot achter er paste ongeveer 16 mensen. Dat was dik tienjaar geleden. Ed: "Mensen zijn eenzaam, gepensioneerd hebben geldgebrek, willen uit hun bubbel komen, er zijn veel redenen waarom mensen vaste klant worden bij Robin Food".

Van 1 buurman naar 60 gasten

Frans komt er nu zelf bijzitten. Het verhaal van Ed klopt. Frans is begonnen toen hij merkte toen een buurman verderop in de galerij eens kwam eten. Hij kookte toch al voor twee dagen, dus dat was geen extra werk. 'Hij at niet maar hij vrut, dus dat werd een wekelijkse gast'. Er kwamen steeds mensen bij, aanvankelijk had hij 6 a 7 man om de week aan tafel tot hij een 'fok it' moment had en wekelijks ging koken, feestdagen niet uitgesloten. "In het eerste driekwartjaar betaalde ik alles uit eigen zak, maar het groeide maar door. Zestien man in de huiskamer". Frans is toen mensen gaan vragen hun verantwoordelijkheid te nemen en vrijwillige donaties te doen. Van het kwam het ander en zo kwam er een verzoek van 'Het Utrechts initiatief', een kerk die inmiddels niet meer bestaat. Of hij voor 60 man wilde gaan koken. "Ik ben toen gaan posten op Facebook en dat hielp, mensen vroegen om wat ik nodig had. Een serieuze vraag voor mij, vijf euro per maand was mijn antwoord, dat is nu tien jaar geleden. Nu doneren mensen 12 a 13 mensen 5,- per maand. We koken nu in drie buurthuizen".

Frans is met name gemotiveerd door frustratie. Frustratie omdat wie aan een eettafel wil aanschuiven vaak gescreend moet worden, dus er moet bepaald worden of iemand daar wel recht op heeft, en daar wil hij niet aan meedoen. Hij doet het simpelweg omdat het kan en je met een gratis maaltijd veel goed kan doen. 'Mensen raken met elkaar in contact en er ontstaat relaties, vriendschappen. Er zijn hier mensen die van dinsdag naar dinsdag leven.'

Zelf je koekje meenemen

Dat de voedselbank is afgehaakt valt te merken aan de maaltijd, in de tomatensoep drijft hier daar een groen sliertje en de pasta is met kaas en tevredenheid, vlaflip toe. Aan een andere tafel zitten Antonie, Bob, Hans, De Man Zonder Naam, Loes en ene 'Trump' bij elkaar te eten. Hij lijkt te smaken en onderwijl kletsen ze overal over; voetbal, politiek, 'spullen langs de straat', sambal en kleinkinderen passeren de tafel. Het eten bevalt ze wel, vooral ook omdat ze heel af en toe, niet doorvertellen, ook wat vlees krijgen, dat heb je niet bij andere eettafels, die zijn allemaal 'vegetarisch en zo'. Mensen nemen zelf het koekje bij de koffie mee. Ze zijn blij met Robin Food, anders zagen ze elkaar niet, hadden elkaar nooit ontmoet. Daarom vragen ze aan iedereen die het horen wil hun burens aan tafel uit te nodigen.

Robin Food kookt behalve in buurthuizen ook voor hun eigen 'Soep van de Fiets'. Ze hebben twee bakfietsen, een voor de soep en een waarmee ze op straat iets kunnen bereiden, bijvoorbeeld een tosti. Frans wil daarmee twee doelen bereiken, de mensen van straat voorzien van goed en lekker eten en bekend in stad worden. Vandaar dat ze elke zaterdag op het Vredenburg te vinden zijn. 'Ook hier vragen we niemand wie ze zijn maar geven gewoon, wij willen geen drempels, bij het Leger des Heil krijg je die kop soep niet zomaar'. Frans wil met de bakfietsen ook nog evenementen en organisaties gaan ondersteunen. Robin Food komt overal.

Elke dinsdagavond wordt het georganiseerd op de Teun de Jagerdreef 1a, op donderdagavond is er een gratis maaltijd voor iedereen op de Schoolstraat 11 in Vleuten. Op beide dagen start de inloop om 17.30 en om 18.00 wordt de maaltijd geserveerd.